

początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:00.822]

Strona powodowa (...)z siedzibą w K.wystąpił z pozwem pierwotnie do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przeciwko E. Z.o zapłatę kwoty 1.127 złotych 61 groszy. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 9 października 2014 roku przekazał sprawę do tutejszego sądu w celu jej rozpoznania, ponieważ stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. Po przekazaniu sprawy tutejszemu sądowi pełnomocnik strony powodowej w dalszym ciągu podtrzymał żądanie zgłoszone w pozwie, wywodząc jak w pozwie, wskazując w uzasadnieniu, iż stronie pozwanej na podstawie zawartej umowy świadczone były usługi telekomunikacyjne przez pierwotnego wierzyciela (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Zgodnie z postanowieniami umowy, strona pozwana zobowiązana była do zapłaty za świadczone jej usługi telekomunikacyjne. Pierwotny wierzyciel uprawniony był do wystawienia faktury VAT z określonym terminem płatności, noty odsetkowej za zwłokę w płatności, noty obciążeniowej zawierającej wysokość opłaty za niewywiązanie lub nieprawidłowe wywiązanie się z umowy. Dnia 23 kwietnia 2014 roku (...)z siedzibą w W.na mocy umowy przelewu wierzytelności nabył od (...) Spółki z o.o.z siedzibą w W.niniejszą wierzytelność. Wobec powyższego powód nabył wobec strony pozwanej wierzytelność objętą przedmiotowym powództwem wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami. Na wartość przedmiotu sporu składa się opłata karna w kwocie 1.127 złotych 61 groszy z terminem płatności 14 lutego 2013 roku. Powód poinformował stronę pozwaną o przelewie wierzytelności wzywając ją jednocześnie do zapłaty. Do dnia wniesienia powództwa strona pozwana zobowiązania nie uregulowała, dlatego też skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego stało się konieczne ze względu na brak rezultatu czynności negocjacyjnych. Powód domaga się zasądzenia wskazanych roszczeń i odsetek według zgłoszonego w pozwie żądania, a termin początkowy naliczania odsetek ustawowych, to następny termin po terminie płatności. W zaistniałej sytuacji i takiej zaistniałej sytuacji powództwo należy uznać za w pełni uzasadnione. Do pozwu jako dowody, które miały wykazać zasadność dochodzonego roszczenia strona powodowa dołączyła przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 11 lipca 2014 roku oraz zawiadomienie o przelewie wierzytelności. Przelew wierzytelności uregulowany jest w przepisach art. 509 Kodeksu cywilnego, w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu cedentowi. Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze i na innych zasadach, aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu ani polepszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem. Takie stanowisko zawarł między innymi w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 lutego 2013 roku Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie V ACa 733/12. Należy jednocześnie podkreślić, iż warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła, iż roszczenie, którego się domaga, przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi, to jest (...) Spółce z o.o., nie przedstawiła bowiem ani żadnej umowy, ani jakichkolwiek innych dokumentów, z których wynikałoby, że takie roszczenie na rzecz P.strona pozwana zobowiązana była zapłacić. A ponadto strona powodowa nie przedstawiła również umowy przelewu wierzytelności, z której miałoby wynikać, iż faktycznie weszła w prawa wierzyciela pierwotnego i uzyskała uprawnienie do wystąpienia z żądaniem zawartym w pozwie. Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.

[koniec części 00:05:26.216]